

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 30 kwietnia 2015 r.

Poz. 2513

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.143.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 6.55.2015 Rady Miasta Rydułtowy z dnia 19 marca 2015r. w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miasta Rydułtowy i nadania jej statutu, w części określonej w § 14 ust. 1 w zakresie wyrazów: „zameldowany w Rydułtowach” oraz w § 14 ust. 8 w zakresie wyrazów: „zameldowany w Rydułtowach” załącznika do niniejszej uchwały – jako niezgodnej z art. 5b ust. 3 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz z art. 32 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 19 marca 2015r. Rada Miasta Rydułtowy powołała Młodzieżową Radę Miasta Rydułtowy i nadała jej statut, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 30 marca 2015r., a opublikowana została w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z dnia 26 marca 2015r. pod pozycją 1782.

Niniejsza uchwała została podjęta na podstawie upoważnienia określonego w art. 5b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z tym przepisem rada gminy, powołując młodzieżową radę gminy, nadaje jej statut określający tryb wyboru jej członków i zasady działania.

W § 14 ust. 1 załącznika do niniejszej uchwały Rada Miasta Rydułtowy postanowiła, że „radnym Młodzieżowej Rady Miasta może zostać każdy uczeń gimnazjum lub szkoły ponadgimnazjalnej, który nie ukończył 20 lat, będący mieszkańcem Rydułtów (**zameldowany w Rydułtowach**), z zastrzeżeniem ust. 12”. Z kolei § 14 ust. 8 kwestionowanego Statutu stanowi, że „czynne prawo wyborcze ma każdy uczeń gimnazjum lub szkoły ponadgimnazjalnej, który nie ukończył 20 lat, będący mieszkańcem Rydułtów (**zameldowany w Rydułtowach**) (...)”. Powyższymi regulacjami Rada Miasta Rydułtowy ograniczyła zatem zarówno czynne, jak i bierne prawo wyborcze do młodzieżowej rady gminy do osób posiadających zameldowanie na jej obszarze. W tym miejscu organ nadzoru podkreśla, iż przyjęte przez organ stanowiący Gminy rozwiązanie jest sprzeczne z obowiązującym prawem. Wskazać należy bowiem, iż z art. 5b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że adresatami działań na rzecz wspierania i upowszechniania idei samorządowej są mieszkańcy gminy, a zwłaszcza młodzież danej gminy. Ustawodawca nie zawęży katalogu tych osób do tych jedynie, którzy legitymują się zameldowaniem na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego. Powyższe znajduje swoje odzwierciedlenie również w art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, z którego wynika, iż wspólnotę samorządową tworzą wszyscy mieszkańcy gminy. Działalność młodzieżowej rady gminy stanowi jeden z przejawów aktywności części tej wspólnoty, jaką jest młodzież. W ocenie organu nadzoru jej zakres podmiotowy może być zatem wyznaczony jedynie według kryterium wieku, nie może natomiast zależeć od innych czynników, w tym zameldowania lub jego braku na

terenie gminy. Należy bowiem zauważyć, iż ustawodawca wyraźnie rozróżnia pojęcie zamieszkania od zameldowania. Art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014r. poz. 121) stanowi, że miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. O przyjęciu zamieszkiwania danej osoby w określonej miejscowości, nie decyduje zatem miejscowość, w której osoba fizyczna jest zameldowana, ale ta miejscowość, w której ona przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Również w orzecznictwie powszechnie akceptowana jest taka wykładnia prawa, która nie utożsamia zameldowania z członkostwem we wspólnocie samorządowej. Brak zameldowania nie pozbawia osoby stale zamieszkującej w gminie statusu członka wspólnoty samorządowej (por. wyr. NSA z 29.6.1995 r., SA/Po 518/95, OSS 1996, Nr 2, poz. 43). Wspólnotę tworzą osoby zamieszkałe w gminie, niezależnie od tego, czy dopełniły one obowiązku meldunkowego (por. wyr. NSA z 9.10.2001 r., I SA 1582/01, MoP 2001, Nr 21, s. 1052). Zameldowanie nie wystarczy zatem do przyjęcia zamieszkiwania w rozumieniu art. 25 ustawy – Kodeks cywilny. Może ono natomiast ułatwić jego ustalenie.

Reasumując powyższe wywody należy stwierdzić, iż kryterium „zameldowania”, jakim posłużyła się Rada Miasta Rydułtowy dla określenia czynnego i biernego prawa wyborczego do Młodzieżowej Rady Miasta Rydułtowy, nie jest kryterium właściwym. Jego zastosowanie prowadziło do ograniczenia uprawnień osób stale zamieszkujących w Rydułtowach, a zatem posiadających status członka tej wspólnoty gminnej.

Ponadto, kwestionowane powyżej przepisy uchwały - w ocenie organu nadzoru – ograniczają również zasadę równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP, który stanowi, że wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, a nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Ponadto zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Gmina nie może zatem dyskryminować swych mieszkańców ze względu na kwestię posiadania lub nieposiadania zameldowania na jej terenie. Powyższe dotyczy również czynnego i biernego prawa wyborczego do młodzieżowej rady gminy.

Mając powyższe na względzie wskazać należy, że dla przyjęcia, czy dana osoba jest mieszkańcem Miasta Rydułtowy, a co za tym idzie czy przysługuje jej bierne oraz czynne prawo wyborcze do Młodzieżowej Rady Miasta pozostaje bez znaczenia to, czy spełniła ona obowiązek meldunkowy.

Tym samym uchwałą Nr 6.55.2015 Rady Miasta Rydułtowy z dnia 19 marca 2015r. ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanej części uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Z-ca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz